

andres — Sømanden Ret til at fratræde før Skibets Afgang eller i den første Havn, som Skibet anløber, efter at han har faaet Kundskab om Forandringen. Det maa erkendes, at det i Praksis kan give Anledning til Tvivl, hvorvidt en Rejse er væsentligt forandret eller ikke; men man har dog ment at maatte foretrække denne Regel, der stemmer med almindelige Retsgrundsætninger, for den ret vilkaarlige Regel i Sølovens § 82.

Den Omstændighed, at Rejsen *efter* Forhyringen væsentligt forandres, maa i Forhold til Sømanden nærmest behandles som et Kontraktbrud, og man har derfor i § 37, 2. Stk. tillagt Sømanden Ret til Erstatning for det Tab, han derved lider; medens Sømanden efter Sølovens § 82 kun faar Hyre for den Tid, han har gjort Tjeneste, hvortil efter Sølovens § 97 kommer Rejseudgifter, hvis Rejsen kommer til at ende paa et andet Sted end Hyreaftalens Afmønstringssted. Under Hensyn til, at Rejsens Forandring ofte vil være nødvendiggjort af Aarsager, som Rederen er uden Skyld i, og til, at en Forandring ofte vil have mindre Betydning for Sømanden, har man dog i Udkastet begrænset hans Ret til Erstatning saaledes, at Erstatningen for det underordnede Mandskab ikke maa overstige en halv og for Styrmand og Maskinmestre ikke en Maanedes Hyre samt fri Rejse med Underhold til Forhyringsstedet eller, om Sømanden fratræder efter Skibets Afgang, til det vedtagne Afmønstringssted.

Til § 38.

De Fratrædelsesgrunde, som omtales i denne Paragraf, svarer til de nugældende Bestemmelser i Sølovens § 87, 1. Stk., idet der dog er tilføjet det Tilfælde, at Mandskabets Opholdsrum ved Rejsens Begyndelse er aabenbart sundhedsfarlige. Selve Retten til at kræve Syn paa Skibet, som ogsaa findes omtalt i Sølovens § 87, behandles i Udkastets § 59. Sømanden har i de her omhandlede Tilfælde Krav paa Erstatning, som om han ulovligt er afskediget, altsaa efter Reglerne i § 34.

Til § 39.

Denne Regel svarer til Sølovens § 86, 1. Pkt. Den eneste Ændring, der er foretaget, er, at man har udvidet Bestemmelsen til at gælde ogsaa det Tilfælde, at Skibsføreren i Land har øvet Mishandling mod Sømanden. Ogsaa i de i denne Paragraf omtalte Tilfælde har Sømanden Krav paa Erstatning efter § 34.

Til § 40.

Denne Bestemmelse stemmer i Indhold med Sølovens § 88.

7. Aftalens Ophør ved Forlis.

Til § 41.

Denne Paragraf træder i Stedet for Sølovens § 91, 2. Stk. (jfr. § 98). § 91, 1. Stk., er ligesom den tilsvarende Bestemmelse for Førerens Vedkommende (Sølovens § 63, 2. Stk.) bortfaldet, se Bemærkningerne ad § 6.

Bestemmelserne i Udkastets § 41, 1. Stk., stemmer med de tilsvarende Regler for Førerens Vedkommende i Udkastets § 6, hvorfor henvises til Bemærkningerne til denne Paragraf. Hvis Skibet opbringes og prisdømmes eller tages af Søøvere, vil den almindelige Erstatningsregel i § 34 finde Anvendelse til Fordel for Sømanden.

2. Stk., som er nyt, er foranlediget ved det paa Arbejdskonferencen i Genua vedtagne Udkast til Konvention vedrørende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibbrud.

3. Stk. svarer til den nugældende Regel i Sølovens § 98. Det bemærkes, at medens